

Judici amb presència d'un estat amb contaminacions i pressions externes

written by Lluís Busquets | 5 de març de 2019

En un procés penal, el primer és la defensa. Hi ha qui acusa els líders polítics de dir que la DUI era només política i formal, com un bluf! No seré pas jo qui ho faci. **O. Junqueres** ho deixà clar el 14-II: volíem una cadira per dialogar i mai no la trobàvem. (**S. Vila** deixà insinuat que, en algun moment, va anar d'un cabell que no hi fos...). I **D. Bassa** ho digué en termes jurídics: "Mai el referèndum per a la Independència es va formular com un acte concloent". **Junqueras** havia dibuixat el punt de partida: "Abans d'independentistes som republicans; i abans, demòcrates; i abans de demòcrates, i espero que s'entengui, bones persones". Doncs, no: ni a sota l'Ebre ni, almenys en part, al damunt, no se'l va entendre. Llegeixin la premsa unionista. I no se'l va entendre perquè justament l'independentisme ha pecat de bonisme des dels temps de **Pujol**. La nació mítica era una cosa i, una altra, el peix al cove, el pacte tàcit de l'anar fent sense amplificar el discurs, cosa que el minoritzava. **Mas** anà a Madrid a pactar el nou Estatut retallat amb **Zapatero**. Ni així. El PP, servint-se d'un TC caducat, gosà retallar-lo un cop votat pel poble. **Carod Rovira** volia aglutinar l'esquerra del PSC-PSOE de **Maragall** al projecte independentista, però fou víctima del doble discurs, el de la república mítica fàcil d'assolir i el de la realitat d'una Espanya incapaç de dialogar, PSOE-PSC inclosos (vegi's 155). Ho va pagar amb la pròpia pell quan va voler parlar amb ETA. Ara des de l'unionisme s'acusa als líders catalans de voler demostrar la quadratura del cercle: fer creure als ciutadans que feien un referèndum vinculant sense fer-lo.

Repeteixo: sense caure en la indignitat, el primer que cal en un procés penal és la defensa. I crec, francament, que els

líders socials i polítics es comporten d'una manera molt digna. L'Estat ha portat en el procés quatre fiscals: **Fidel Cadena**, de veu esmorteïda; **Jaime Moreno** (lligat a FAES i al PP), que ja el coneixíem del judici del 9N contra **Mas, Ortega i Rigau** i semblava que donés per perduda la rebel·lió: va evitar parlar de violència; l'agressiu **Zaragoza**, que mira per damunt de les ulleres, i **Consuelo Madrigal**, que segons els entesos fluixejà. Fou la Fiscal general de l'Estat (2015-16) que substituï **E. Torres-Dulce** (querellant de **Mas, Ortega i Rigau**, el qual acabà dimitint després de tenir-se-les amb **Romero de Tejada** i els fiscals de Catalunya, que no veien indicis inculpatoris pel 9-XI-2014 i ara treballa al despatx Garrigues Advocats); la substituï **José Manuel Maza**, promotor de tota aquesta causa ("Mas dura serà la caïda") al costat del president **Marchena**. L'advocada de l'Estat **Rosa M. Seoane** (que de la secretaria d'Adif ha passat a substituir el díscol **Edmundo Bal**, que volia acusacions de rebel·lió) i semblà posar-se nerviosa amb el talls del president.□

La justícia ha de poder-se desenvolupar sense constrenyiments externs. El macroprocés està condicionat per alguns de previs: han estat puerils les raons que s'han donat perquè en lloc de celebrar-se al TSJ C s'ha fet al Suprem, sense possibilitat de segona instància i amb alguns jutges contaminats. Tres raons de les quals cal esperar que els observadors internacionals n'hagin pres bona nota. N'hi ha d'altres, com per exemple, la manca de publicitat arreu d'Espanya. A banda de com està elaborat el senyal televisiu del TS (els acusats sempre enfocats en picat, per donar sensació d'inferioritat), que sols arribi amb continuïtat a Catalunya i no arreu de la pell de brau és una greu restricció. Mentre l'espectador català pot veure el tarannà íntegre d'uns homes (equivocats o no), arreu d'una Espanya instal·lada en la catalanofòbia segueix la crispació i hi ha líders que els van tractant de "colpistes". Com s'assumiria el supòsit d'una sentència que els declarés innocents? Quarta gran injustícia ...□

La cinquena ha estat l'aparició de l'horitzó electoral amb enquestes delirants (el tripartit de dretes PP, CV's i Vox passaria de 163 escons) i precampanya anticatalana aferrissada. El president del Tribunal, **M. Marchena**, vol anar ràpid –se l'hi nota a la sala– i les presses mai no han estat bones conselleres. La sessió del dimecres dia 20 va ratllar la impietat.

□La sisena anà a càrrec del rei **Felip VI**, aprofitant la recepció del Premi Mundial de Pau i Llibertat que li concedia l'Associació Mundial de Juristes aquella jornada, després que **Felipe González** es referís al seu discurs del 3-X-17 contra Catalunya, se li acudís dir, amb **Rull, Bassa, Borràs i Mundó** declarant en el TS, que era «inadmissible apel·lar a una suposada democràcia per sobre del Dret». Li contestà l'endemà el mateix Jordi Sánchez des del banc dels acusats: «No hi ha democràcia sense Llei, però no hi pot haver una llei que ofegui la democràcia». Els jutges ja havien hagut de sentir que el Dret internacional sanciona que un sistema per ser just “ha de donar sortida a les legítimes aspiracions d'un poble”.

□Entremig, per postres, ha sortit tot l'afer de **Sofia Marchena**, filla del president del Tribunal, que transgredeix tota transparència. La noia havia elegit ser jutge, però una malaltia li ho va impedir i se li cercà un passadís per arribar a ocupar la 35a plaça de fiscal quan n'hi havia sols 35!

□I, com a torna corre en veu baixa que **Marchena**, que és molt llarg i procura salvar les formes, ja té la sentència feta: “Conspiració per a la rebel·lió”, amb una condemna que no baixa de deu anys. Comptin tres més perquè admetin el recurs (i preceptiu per anar al Tribunal Europeu de Drets Humans) i tres més perquè allà resolguin. Tenim un mur al davant, però som en camí d'enderrocar-lo!